

Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds. Jeg skal endnu kun tilføje, at dette Forhold jo egentlig tal mindre vedrører Indrengsministeren end Justitsministeren; men at jeg har forsikret mig om, at der fra Justitsministerens Side Intet er til Hinder for at optage Spørgsmaalet om Løb dage ogsaa i dette Lovforslag, naar mit Underændringsforslag maatte blive vedtaget.

Minestad: Det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) tror jeg rigtignok ikke vil være nødvendigt eller af nogen Betydning, naar det betragtes isoleret; thi, saaledes som Lovforslaget er affattet, forekommer det mig ikke, at der kan være fjerneste Tvivl om, at Reglen om Løb dage i Danske Lovs 5—14—3 vil være bestaaende. Lovforslaget er udtrykkelig affattet saaledes, at det hverken hæver 5—14—1 eller nogen anden Bestemmelse i Lovgivningen, men kun siger, at 5—14—1 og dertil sig sluttende Lovbud ikke skulle være til Hinder for, at der fastsættes saadanne Terminer, som Parterne maatte ville gaa ind paa. Det forekommer mig derfor, at dette Forslag for saa vidt vilde være mindre heldigt, som det kunde være tvivlsomt, om ikke Meningen dermed var den, at disse Løb dage skulde være præceptive og ikke skulde kunne forandres ved Parternes Overenskomst. Underledes forholder det sig med den høitærede Indrengsministers Underændringsforslag; thi det gaar virkelig ud paa at foretage en Forandring i Lovgivningen paa dette Punkt. Denne Forandring kan jeg i og for sig ikke have Noget imod. Det er vistnok ret forstændigt, at man ikke lader Løb dage komme til Anvendelse paa ganske kortvarige Gjældsforhold, men kun paa dem, der have en noget længere Varighed, og det vil altsaa her væsentlig indskrænke sig til staaende Obligationer. Jeg har ikke Noget imod, at det sfer; men paa den anden Side forekommer det mig ikke, at der egentlig er Trang til en saadan Bestemmelse, da det jo staaar begge Parter frit for ved Stiftelsen af enhverformhelt Gjældsforpligtelse at vedtage, at der skal være, eller at der ingen Løb dage skal være. Imidlertid kan der jo som sagt ikke være noget Særligt at indvende mod at vedtage dette; men jeg skal dog henstille, om ikke Lovforslaget til tredje Behandling kunde blive omændret, idet jeg ikke kan anse den Redaktion, i hvilken det nu foreligger, for at være helbig. Det vil nemlig let ses, at Slutningsbestemmelsen er temmelig knudret affattet, og det tager sig lidt besynderligt ud, at den første Del af den gaar ud paa at give Løb dage, og Overgangen til det senere sfer ved Ordene: „dog skal denne Bestemmelse ikke betage den Skyldner Ret til Løb dage, som“ o. s. v. Meningen er aabenbart at udtrykke at den Indskrænkning, som Paragraphens første Del vil fastsætte i Henseende til de nu gjældende Løb dage, ikke skal have Anvendelse paa de Gjældsforhold,

der ere stiftede før Lovens Ikrafttræden. Der er derhos en anden Ting, jeg tror det rigtigt at henlede Opmærksomheden paa, nemlig den, at Lovforslaget, naar det faar denne Tillægsparagraf 2, ogsaa, saa vidt jeg skjønner, vil komme til at gjælde paa Færøerne. Saaledes som Forslaget oprindeligt var affattet, gjælder det ikke paa Færøerne; thi Danske Lovs 5—14—1 gjælder, saa vidt jeg veed, ikke paa Færøerne. Derimod gjælder vistnok paa Færøerne Reglen i Norske Lovs 5—13—1, som hjemler Løb dage i alle Tilfælde. Nu vil Indskrænkningen i Løb dagene, som Ministerens Ændringsforslag medfører, ogsaa komme til at gjælde for Færøerne. Jeg kan i Øvrigt ikke bestemt se det; men er det Meningen, at den ogsaa skal gjælde for Færøerne, vil det være rigtigt efter „ophæves“ i næstsidste Linie at tilføje: „eller Norske Lovs 5—13—1“. Heldigst vilde det i alle Tilfælde være til tredje Behandling at tage en anden Redaktion af Lovforslaget under Overveielse.

Alberti: Der kan vistnok være forskellige Meninger om, hvorvidt det oprindelige Ændringsforslag var nødvendigt eller ikke, men at det vilde være gavnligt, hvis den ærede Ministers Underændring ikke var kommen, anser jeg for aldeles afgjort. Jeg holder meget af, at de Love, der gaa igjennem Rigsdagen, ikke skulle tydeliggjøres bagefter ved kostbare Processer, hvoraf Folk jo vistnok blivde kloge, men ikke rige, tværtimod i Reglen fattige. Jeg befinder mig saaledes i det Tilfælde, at jeg har tabt en Sag ved Hof- og Stads-Retten angaaende Spørgsmaalet om Løb dage. Hof- og Stads-Retten sagde, at den Mand, hvormod der var Spørgsmaal, ikke kunde faae Løb dage, og min Part tabte derfor Sagen. Den blev indstævnet for Spøsteret, men Spøsteret var af den modsatte Mening og sagde, at der gaves Løb dage. Naar nu en af Landets Overdomstole, efterat Lovstedet har staaet ved Magt igjennem 200 Aar, ikke rigtig har opfattet det, giver min Skæbne mig en Paamindelse om at være omhyggelig ved en lignende Lovs Affattelse i Fremtiden, og da jeg nu har troet, at der er nogen Vanstælgighed ved at forstaa Reglen om Løb dage, har jeg villet tydeliggjøre den her. Som sagt, jeg har Intet imod den ærede Indrengsministers Udvidelse af mit Forslag, men jeg angav før Grunden, hvorfor jeg ikke vilde gaa saa langt i mit Forslag.

Casse: Det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Minestad) udtalte sig noget stærkt med Hensyn til den formenkelige Unødvendighed af det Ændringsforslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand, der nu havde Ordet. Naar man, saaledes som Lovforslaget i det Hele nu foreligger, sammenligner det med den øvrige gjældende Lovgivning, paa hvis Ophævelse det tildels gaar ud, forekommer det rigtignok mig ligesom den nævnte ærede